

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา

ข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคม

- เพศ อายุ สถานภาพ
- ระดับการศึกษา
- จำนวนบุตร
- จำนวนผู้ที่เป็นภาระพึ่งพิง

ลักษณะการทำงานของแรงงานกลุ่มตัวอย่าง

- อายุงานตั้งแต่เริ่มทำงาน
- อายุงานในบริษัทปัจจุบัน
- จำนวนครั้งในการเปลี่ยนงาน
- เหตุผลในการเปลี่ยนงาน
- เหตุผลในการตัดสินใจเลือกงานกับบริษัทที่ทำ
- ลักษณะงานที่ปฏิบัติ
- ความเสี่ยงในการทำงาน
- การทราบเกี่ยวกับกฎหมายแรงงาน

ค่าจ้างและสวัสดิการที่ได้รับ

1. รายได้ต่อเดือน
 - ค่าจ้างรายวัน
 - ค่าล่วงเวลา ค่าวันหยุดเชย
 - ค่าเข้ากะ ค่าเบี้ยยัง ค่าตำแหน่ง ค่าอายุงาน
2. สวัสดิการที่มุ่งพัฒนาลูกจ้าง
 - การส่งเสริมการศึกษาอุ่นเวลางาน
 - การอบรมความรู้เกี่ยวกับการทำงาน
 - การจัดให้มีมุมอ่านหนังสือหรือห้องสมุด

3. สวัสดิการที่ช่วยเหลือในเรื่องค่าครองชีพ
 - การจัดตั้งร้านค้า
 - การให้เงินช่วยเหลือเช่น งานแต่งงาน งานศพ
 - การให้ชุดทำงาน
 - การจัดหอพักให้อยู่
 - การจัดรถรับส่งฟรี ให้ค่าน้ำมัน
4. สวัสดิการที่ช่วยเหลือการออมของลูกจ้าง
 - การมีประกันสังคมและกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
5. สวัสดิการที่พัฒนาสถาบันครอบครัว

ความพึงพอใจในค่าจ้างและสวัสดิการที่ได้รับ

- ค่าจ้างและสวัสดิการที่ได้รับ
- สวัสดิการที่มุ่งพัฒนาลูกจ้าง
- สวัสดิการที่ช่วยเหลือในเรื่องค่าครองชีพ
- สวัสดิการที่ช่วยเหลือการออมของลูกจ้าง
- สวัสดิการที่พัฒนาสถาบันครอบครัว
- สวัสดิการที่ส่งเสริมความมั่งคงในอนาคต
- สวัสดิการนั้นทนาการและสุขภาพอนามัย

6. สวัสดิการที่ส่งเสริมความมั่งคงในอนาคต
 - เงินรางวัลทำงานนาน
 - เงินกู้เพื่อสวัสดิการที่พักอาศัย
7. สวัสดิการสนับสนุนการและสุขภาพอนามัย
 - การจัดทัศนศึกษา
 - การแข่งขันกีฬา
 - การจัดงานเลี้ยงสังสรรค์พนักงาน
 - การให้ความรู้เรื่องสุขภาพอนามัย

จากการอนแนวคิดสามารถอธิบายได้ว่าในการศึกษานี้เป็นการศึกษาถึงลักษณะการทำงาน ประกอบด้วย อายุงานตั้งแต่เริ่มทำงาน อายุงานในบริษัทปัจจุบัน จำนวนครั้งในการเปลี่ยนงาน เหตุผลในการเปลี่ยนงาน เหตุผลในการตัดสินใจเลือกงานกับบริษัทที่ทำ ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ความเสี่ยงในการทำงาน และการทราบเกี่ยวกับภัยหมายแรงงาน และศึกษาถึงค่าใช้จ่ายรวมค่า ล่วงเวลา ค่าวันหยุดชดเชย ค่าเข้ากะ ค่าเบี้ยขยับ ค่าตำแหน่ง ค่าอาชญา และสวัสดิการต่างๆ ที่ กลุ่มตัวอย่างได้รับ ซึ่งการศึกษาสวัสดิการที่แรงงานได้รับนั้นใช้เกณฑ์ของกรมสวัสดิการและ คุ้มครองแรงงาน ในปี 2553 ซึ่งประกอบด้วย 6 ด้าน คือ ด้านการมุ่งพัฒนาลูกจ้าง ด้านการช่วยเหลือ ในเรื่องค่าครองชีพ ด้านการช่วยเหลือการออมของลูกจ้าง ด้านการพัฒนาสถานบันครอบครัว ด้าน การส่งเสริมความมั่นคงในอนาคต และด้านนันทนาการและสุขภาพอนามัย (รายละเอียดอยู่ใน หัวข้อ 2.1.5) นอกจากนั้นยังทำการศึกษาความพึงพอใจของแรงงานต่อค่าใช้จ่ายและสวัสดิการที่ได้รับ ด้วย

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาระบบนี้ คือ แรงงานฝ่ายผลิตของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ใน เขตจังหวัดลำพูน ซึ่งจากข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดลำพูน ในปี 2553 พบว่า จำนวนแรงงาน ทั้งหมดของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์มีจำนวนแรงงานทั้งสิ้น 28,378 คน และจากการสอบถาม ผู้บริหารของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในเขตจังหวัดลำพูนแห่งหนึ่งได้ข้อมูลว่า พนักงานฝ่าย ผลิตมีสัดส่วนร้อยละ 80 ของพนักงานทั้งหมด ดังนั้นขนาดของประชากรเท่ากับ $28,378 \times 0.8 = 22,702$ คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างการจากหลักการคำนวณของ Yamane ดังสูตร ต่อไปนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

$$n = \frac{22,702}{1+22,702(0.05)^2}$$

$n = 393$ คน
 $n =$ จำนวนของขนาดตัวอย่าง
 $N =$ จำนวนรวมของประชากรที่ใช้ในการศึกษา
 $e =$ ความผิดพลาดที่ยอมรับได้ (กำหนดให้เท่ากับ 0.05)

ในที่นี้จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ทำการเลือกตัวอย่างตามสัดส่วนประชากรจากแรงงานฝ่ายพลิตของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของจังหวัดลำพูน แต่ข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดลำพูน ในปี 2553 ไม่แสดงรายละเอียดของโรงงานจำแนกตามเงินลงทุนและการจ้างงานดังนั้นในที่นี้จะใช้ข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทยในปี 2549 ซึ่งให้ข้อมูลว่า โรงงานอิเล็กทรอนิกส์จังหวัดลำพูน เมื่อจำแนกตามเงินลงทุน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือโรงงานที่มีเงินลงทุนไม่เกิน 200 ล้านบาท มีการจ้างงานคิดเป็นร้อยละ 12 ของการจ้างงานทั้งหมด และโรงงานที่มีเงินลงทุนมากกว่า 200 ล้านบาท มีการจ้างงานคิดเป็นร้อยละ 88 ของการจ้างงานทั้งหมด (ตารางที่ 3.1)

ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ แรงงานที่ทำงานในโรงงานอิเล็กทรอนิกส์จำนวน 400 ราย ซึ่งประกอบด้วย แรงงานที่ทำงานในโรงงานที่มีทุนไม่เกิน 200 ล้านบาท จำนวน 48 ราย และ แรงงานที่ทำงานในโรงงานที่มีทุนมากกว่า 200 ล้านบาท จำนวน 352 ราย (ตาราง 3.1)

ตารางที่ 3.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์จังหวัดลำพูน	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. โรงงานในโรงงานที่มีเงินลงทุนไม่เกิน 200 ล้านบาท	48	12
2. โรงงานในโรงงานที่มีเงินลงทุนมากกว่า 200 ล้านบาท	352	88
รวม	400	100

ที่มา : จากการคำนวณ

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษารั้งนี้จะใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคมของแรงงานกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา จำนวนบุตร และผู้ที่เป็นภาระพึ่งพิง

2. ลักษณะการทำงานของแรงงานกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย ประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่เริ่มทำงาน อายุการทำงานในบริษัทปัจจุบัน จำนวนครั้งในการเปลี่ยนงาน เหตุผลในการอยากรถูกเปลี่ยนงาน เหตุผลในการตัดสินใจเลือกงานกับบริษัทที่ทำ ลักษณะงานในปัจจุบัน ความเสี่ยงในการทำงาน และการทราบเกี่ยวกับกฎหมายแรงงาน

3. ค่าจ้างและสวัสดิการที่ได้รับ ซึ่งประกอบด้วย รายได้ต่อเดือน และสวัสดิการ 6 ด้านคือ สวัสดิการในด้านมุ่งพัฒนาลูกจ้าง สวัสดิการในด้านช่วยเหลือในเรื่องค่าครองชีพ สวัสดิการในด้านช่วยเหลือการออมของลูกจ้าง สวัสดิการในด้านพัฒนาสถานบันครอบครัว สวัสดิการในด้านส่งเสริมความมั่งคงในอนาคต และสวัสดิการในด้านนันทนาการและสุขภาพอนามัย

4. ความพึงพอใจในค่าจ้างและสวัสดิการที่ได้รับ ซึ่งประกอบด้วย 7 ด้านคือ รายได้รวมต่อเดือน สวัสดิการในด้านมุ่งพัฒนาลูกจ้าง สวัสดิการในด้านช่วยเหลือในเรื่องค่าครองชีพ สวัสดิการในด้านช่วยเหลือการออมของลูกจ้าง สวัสดิการในด้านพัฒนาสถานบันครอบครัว สวัสดิการในด้านส่งเสริมความมั่งคงในอนาคต และสวัสดิการในด้านนันทนาการและสุขภาพอนามัย

3.4 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

1) ข้อมูลประนีกมี (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้มาจากการออกแบบสอบถามจากแรงงานฝ่ายผลิตในโรงงานอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดลำพูน

2) ข้อมูลทุติยภูมิ(Secondary Data) ได้จากการศึกษาค้นคว้า จากเอกสาร บทความทางวิชาการต่างๆ และหนังสือจากห้องสมุด

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล เกี่ยวกับลักษณะการทำงานของลูกจ้าง ค่าจ้างและสวัสดิการของลูกจ้างฝ่ายผลิตที่ได้รับจะใช้สถิติพรรณนา ซึ่งประกอบด้วยความถี่และร้อยละ

ส่วนการวัดระดับความพึงพอใจต่อค่าจ้างและสวัสดิการของพนักงานฝ่ายผลิตของโรงงานอิเล็กทรอนิกส์จังหวัดลำพูนนี้ให้พนักงานกลุ่มตัวอย่างตอบคำถาม เกี่ยวกับความพึงพอใจทางด้าน

ค่าจ้างและสวัสดิการ ตามแนวคิด Likert scale โดยแบ่งระดับความพึงพอใจ ออกเป็น 5 ระดับ แล้วให้คะแนน ดังนี้

ระดับความพึงพอใจมากที่สุด	เท่ากับ 5	คะแนน
ระดับความพึงพอใจมาก	เท่ากับ 4	คะแนน
ระดับความพึงพอใจปานกลาง	เท่ากับ 3	คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อย	เท่ากับ 2	คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด	เท่ากับ 1	คะแนน

จากนั้นนำคะแนนความพึงพอใจที่ได้รับมาหาค่าเฉลี่ย แล้วทำการแปลผลความพึงพอใจ ดังนี้คือ

ช่วงคะแนนเฉลี่ย	4.21 – 5.00	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
ช่วงคะแนนเฉลี่ย	3.41 – 4.20	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมาก
ช่วงคะแนนเฉลี่ย	2.61– 3.40	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจปานกลาง
ช่วงคะแนนเฉลี่ย	1.81 – 2.60	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อย
ช่วงคะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.80	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

นอกจากนี้ยังทำการทดสอบความแตกต่างของระดับความพึงพอใจต่อค่าจ้างและสวัสดิการ ของพนักงานฝ่ายผลิตของโรงงานอิเล็กทรอนิกส์จังหวัดลำพูน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มตามขนาดของเงินลงทุน และใช้สถิติ t-test ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ได้ โดยมีสมมุติฐานหลักว่า กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ แรงงานที่ทำงานในโรงงานที่มีเงินทุนไม่เกิน 200 ล้านบาท และ แรงงานที่ทำงานในโรงงานที่มีเงินทุนมากกว่า 200 ล้านบาท มีระดับความพึงพอใจที่เท่ากัน และสมมุติฐานรองว่า แรงงานที่ทำงานในโรงงานที่มีเงินทุนมากกว่า 200 ล้านบาท มีความพึงพอใจมากกว่า แรงงานที่ทำงานในโรงงานที่มีเงินทุนไม่เกิน 200 ล้านบาท